

Pomnik Bitwy Warszawskiej

Na skwerze Solidarności znajduje się głaz upamiętniający wyzwolenie Garwolina z rąk bolszewickich w 1920 roku.

Wojna polsko-bolszewicka objęła swoim bezpośrednim zasięgiem wschodnią część Mazowsza. Garwolin i okolice stały się również terenem walk. 13 sierpnia 1920 r. Garwolin został opuszczony przez odchodzące na rozkaz do rejonu koncentracji w okolicy Dolnego Wieprza oddziały polskie. Na ich miejsce wkroczyły oddziały sowieckie należące do 16. Armii Sowieckiej, kierujące się ku Wiśle. W odpowiedzi na to, polskie wojsko, znad Wieprza w dniu 16 sierpnia 1920 r. przeprowadziło natarcie na tyły grupy mozyskiej i bolszewików zgrupowanych pod Warszawą. Przez wielu uważany za decydujący tzw. „manewr znad Wieprza” przesądził o zwycięstwie w Bitwie Warszawskiej.

W ofensywie tej uczestniczyła, wchodząca w skład 4. armii gen. Skierskiego - 14. Wielkopolska Dywizja Piechoty pod dowództwem generała podporucznika Daniela Konarzewskiego, która wyzwoliła Garwolin z okupacji bolszewickiej. Następnego dnia, 17 sierpnia 1920 r. Marszałek Józef Piłsudski przybył do Garwolina, gdzie zatrzymał się na noc w domu rejenta Feliksa Jasińskiego. Jego pobyt upamiętnia kamień na Skwerze im. Marszałka Józefa Piłsudskiego (za kościołem).

